

Sobibór, dnia 14 lutego 2024 r.

Zgodnie z art. 6 ustawy o rekompensacie, stanowi ona pomoc de minimis i może być udzielana w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.

Jednocześnie do niniejszej ustawy zastosowanie mają, zgodnie z art. 3 ust 6 przepisy art. 5 ust. 1-3 oraz art. 6-9 ustawy z dnia 22 listopada o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela.

I tak wskazać należy, że przyznane mi dotychczas rekompensaty wypełniły należną mi pulę pomocy de minimis. W związku z czym do czasu uwolnienia pomocy de minimis nie mogłam złożyć wniosku o przyznanie mi kolejnej rekompensaty.

W dniu 1 stycznia 2024 r. pula pomocy de minimis uwolniła się i mogę złożyć wniosek o rekompensatę za kolejne okresy.

Przy czym, stosownie do art. 8 ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela roszczenie o odszkodowanie przedawnia się z upływem roku od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o powstaniu straty majątkowej. Jednakże w każdym przypadku roszczenie przedawnia się z upływem trzech lat od zniesienia stanu nadzwyczajnego.

Do wstrzymania rozpoczęcia biegu lub zawieszenia biegu terminu przedawnienia z wskazanego wyżej artykułu będzie miał zastosowanie art. 121 k.c. dotyczący okoliczności powodujących wstrzymanie rozpoczęcia lub zawieszenia już rozpoczętego biegu terminu przedawnienia. Spośród wskazanych w tym przepisie okoliczności znaczenie dla przedawnienia roszczeń wynikających z niniejszej ustawy znaczenie będzie miała sytuacja, gdy z powodu siły wyższej uprawniony nie może ich dochodzić przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw danego rodzaju – art. 121 pkt. 4 k.c., czyli w tym przypadku – przed Wojewodą.

Jednocześnie podkreślić należy, iż aby siła wyższa powodowała niemożliwość rozpoczęcia biegu lub zawieszenie biegu terminu przedawnienia, musi ona powodować niemożliwość złożenia wniosku do wojewody. Jest to zatem element subiektywizujący albo personalizujący przesłankę siły wyższej, polegający na niemożliwości odwołania się przez konkretnego poszkodowanego do ochrony jego interesu przez państwo, co niewątpliwie miało miejsce w niniejszym przypadku. Przy czym za siłę wyższą można uznać określoną praktykę organów władzy publicznej oznaczającą de facto pozbawienie uprawnionego prawa do dochodzenia przysługujących mu roszczeń.

Stwierdzić zatem należy, iż obiektywną możliwość złożenia stosownego wniosku i dochodzenia rekompensat mam ponownie od dnia 1 stycznia 2024 r.,

Mając na uwadze powyższe okoliczności stwierdzić należy, że okres biegu przedawnienia został zawieszony od dnia wykorzystania puli pomocy de minimis do czasu jej uwolnienia. Po dniu 1

stycznia 2024 r. okres przedawnienia winien biec dalej. Taka interpretacja przywołanych przepisów jest celowa i uzasadniona albowiem nie z własnej winy nie mogłam złożyć wcześniej wniosku o przyznanie mi rekompensaty, gdyż przez odgórne działanie Państwa tj. ustanowienie rekompensat jako pomoc de minimis zostałam ograniczona – a zatem doszło do siły wyższej spowodowanej przez działanie organów państwa.